

CLAUDE BENET
Professor i exministre de Turisme

Del carrer de la Borda a Times Square

El Govern considera inviable el servei de radioteràpia perquè costaria 700.000 euros

C.B.

Construir un edifici pressupostat en 32 milions d'euros (convertit en pessetes, no caben els zeros a la meua calculadora), i recomano a tothom que recordi el pressupost anunciat –ja veurem el resultat final, comptant exteriors, interiors i imprevistos–, i alhora que el Govern anunciï per boca del ministre de Sanitat que “es consideren econòmicament inviables els 700.000 euros per oferir radioteràpia al país”, fa veure clarament quines són les prioritats dels nostres dirigents.

No sé si la radioteràpia és o no és la panacea, però salta als ulls, i fa molt mal, que el Govern aposti per gastar 45 vegades més en un edifici, del qual encara no em queda clara la finalitat, abans que invertir en un pal·liatiu o cura per al càncer.

Els afectats per càncer són malauradament una proporció important de la població i s'hauria d'implantar una política decididament orientada a una sanitat preventiva i curativa de qualitat, potser en col·laboració amb centres punters del nostre entorn com són Barcelona i Tòlida.

L'ambició d'un Govern no hauria de reflectir-se en un edifici faraònic, ostentós i desmesuradament costós, sinó en la cura de la persona, des del seu naixement fins al seu darrer dia, amb una sanitat ambiciosa, amb una qualitat de vida accessible per a tots els qui contribueixen o han contribuït amb el seu treball a fer créixer Andorra.

No sóc especialista en sanitat i tot i gaudir, per sort, i per

El pressupost inicial del Núvol puja a 32 milions; ja en veurem el cost final

ara, de bona salut, em preocupa que es gastin tants milions en estructures, sigui l'edifici de telecomunicacions, sigui l'eixamplament de carreteres, siguin aparcaments o túnels sobredimensionats (Dos Valires), milions que inexorablement es transformen en ciment i asfalt en lloc de fer-se servir per dissenyar i implantar projectes a l'entorn de la persona. L'ésser humà passa darrere l'objecte, trista realitat, però les xifres així ho canten, només cal mirar els panells informatius d'obres previstes o realitzades per “millorar” les

nostres carreteres.

I si hem de realitzar construccions, busquem de manera raonable aquelles que responguin, o respondran, a una necessitat. Governar és prevenir; potser ja seria hora que comencéssim a preocupar-nos d'una població que fins ara hem tingut molt jove, però que envelleix i que necessitarà centres residencials acollidors, propers a la ciutadania i assequibles per a totes les famílies del país.

Voler fer de la petita Andorra una còpia de Nova York o Dubai és, al meu entendre, un error. No és a escala andorrana. Del carrer de la Borda en queda el nom, i les bordes que encara resisteixen tímidament amagades prop del carrer de la Unió ja tenen els dies comptats per cedir l'espai, un cop més, als... cotxes.